עירין קדישין תליתאה — קדושים

קדושים תהיו קדושה היא במוח א"א אעפ"י שהאדם הוא פרוש מכל העבירות צריך שיהי' פורש א"ע גם במחשבה מכל הרהור רע פשיטא ואפילו מדברים בטלים וזהו קדושים תהיו הגם שלומד ומתפלל ושומר א"ע ממעשים רעים ומכל הדברים האמורים יתאמץ גם בזה שיהי' לו מהשבות טהורות וקדושות כי קדוש אני ד' שאין יודע מחשבות זולתי ובמדרש איתא יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני וכו' קשה וכי תעלה על דעתך שהאדם ישוה לקונו אתמהה אך הענין הוא כמו שאמרתי כ"פ שהעיקר הוא שישבר את לבו באמת קודם כל דבר שבקדושה הן בתו"ת הן בעשית איזה מצוה וידע חסרונו ושפלותו ועביותו וגסותו כמ"ש עקביא במשנה אבות הסתכל בג' דברים כו' מאין באת ולאן את הולך ולפני מ"א עתיד ליתן דו"ח ואז יוכל לעשות צמצום גם למעלה שהקב"ה כביכול מצמצם א"ע ומשפיע אליו והוא יכול לקבל ואם אינו מצמצם האדם א"ע ומשבר את לבו כנ"ל אז אינו יכול לקבל כלל מהקב"ה וזהו פי' יכול כמוני אז דער מענש מעהנט אז ער איז עפיס ת"ל כי קדוש אני ד' אז קדושתי למעלה מקדושתכם א"א שאין שום אופן שיכול לקבל מהקב"ה קדושים תהיו מלשון הזמנה והכנה שצריך להיות כלי מוכן לקבל שיש רמ"ח מ"ע וע"י כל מצוה שעושה בדדר נעשה ע"י מצוה זו צנור להמשיך על עצמו קדושה עליונה וזהו אשר יעשה אותם האדם וחי בהם היינו שיהי' חיות בהמצוה ועשיתה בי"ש בחשבו שפלתו וגדלות הבורא י"ת ונשבר לבו לפני הש"ית באמת אז נעשה כלי מוכן לקבל ואם לאו ח"ו נעשה שבירת הכלים וא"א בשום אופן לקבל שפע אלקי וזהו כ"א בזאת ואיתא בזה"ק בזאת דא יראה וא"א שאי אפשר לקרב א"ע להקב"ה כ"א ע"י בחי' זאת בחי' יראה כמ"ש זה השער לד' צי"ב הן ע"י יראת הרוממות ע"י יראת העונש ואז הן יוכל לקבל מהשי"ת ובל"ז נעשה שבירת הכלים בחי' מת במ"ש בקרבתם לפני ד' וימותו כללא דמילתא אם האדם יודע ומכיר א"ע שלא עשה עדיין מאומה ומשבר את לבו באמת לפני כל דבר שבקדושה כנ"ל בזה יוכל לקרב א"ע להשי"ת ולקבל שפע מאתו ית"ש ואם מדמה בנפשו שכבר יש לו איזה מדריגה שעשה מצות ומע"ט ולומד ומתפלל ואומר שירות ותשבחות ואפילו האמת אתו א"א שלא התחיל עדיין כלום וזה האות והמופת והבן.